

DRUGI KONTRAKT KATARSKI ZAMIAST ANEKSU DO PIERWSZEJ UMOWY [KOMENTARZ]

Polski gigant gazowy zawarł nowe porozumienie z Qatargas. Równocześnie nadal obowiązuje umowa zawarta przez strony w 2008 r. Dlaczego zdecydowano się na taką konstrukcję prawną nie aneksując pierwszego z wymienionych kontraktów?

PGNiG zawarło dodatkową umowę z Qatargas. W jej wyniku „całkowity wolumen LNG w ramach kontraktów długoterminowych z Qatargas wzrośnie do 2 mln ton LNG na rok, co stanowi około 2,7 mld m³ gazu, a w latach 2018-2020 do 2,17 mln ton LNG rocznie, czyli około 2,9 mld m³ gazu”. Umowa będzie obowiązywać od początku 2018 r. do czerwca 2034.

Jak poinformował polski gigant gazowy: "w ocenie zarządu PGNiG, warunki cenowe umowy dodatkowej są satysfakcjonujące w kontekście realizacji strategii Grupy Kapitałowej w zakresie optymalizacji zarządzania portfelem gazu ziemnego i mogą pozytywnie wpłynąć na wyniki finansowe PGNiG".

Jak rozumieć skąpe informacje dotyczące nowego kontraktu?

Przede wszystkim bardzo interesujące wydaje się to, że standardowa umowa katarska nie została aneksowana. Zawarto nowe, równoległe porozumienie na zakup dodatkowego wolumenu gazu. Najwyraźniej Qatargas pozostał nieprzejednany i nie zgodził się na zmianę warunków cenowych „starej” umowy katarskiej.

Ponieważ wzrost dostarczonego wolumenu surowca do Polski w zamian za obniżkę cenową pozostawał w ostatnich latach głównym pomysłem na renegotjację pierwszego kontraktu z Qatargas wydaje się, że możliwość negocjacji redukcji ceny wyczerpała się. Tymczasem to dość problematyczna kwestia.

Cena gazu w obrębie pierwszego kontraktu katarskiego pozostaje tajemnicą handlową, a większość szacunków w tym zakresie pochodzi z...rosyjskich mediów, a więc kontrolowanych przecieków z Gazpromu. Mimo to można pokusić się o pewne obliczenia. [W 2014 r. szacowano](#), że 577 dolarów za tys. m³ surowca z Bliskiego Wschodu dostarczanego do świnoujskiego terminala to poziom pozostający w korelacji z 110 dolarami za baryłkę ropy. Według ówczesnych analiz Unicredit **podpisanie kontraktu katarskiego miało miejsce przy cenach ropy rzędu 70 \$, a cena gazu z Kataru w takim wypadku kształtowała się na poziomie 367 \$ za tys. m³**. Przypomnę, że aktualne ceny ropy to około 51,8 \$ za baryłkę Brent. Innymi słowy błękitne paliwo pozyskiwane w ramach wspomnianej umowy jest dość drogie.

Zobacz także: [SKANER Energetyka24: Umowy na gaz z Azji szansą dla Polski](#)

Tymczasem z informacji zamieszczonych przez PGNiG wynika, że w drugiej umowie katarskiej, którą dziś ogłoszono, osiągnięto satysfakcjonującą cenę dla koncernu.

Oczywiście także w tym przypadku pozostaje ona niejawna. Jednak polski potentat nieprzypadkowo informuje, że wpłynie ona pozytywnie na wyniki.

Ponadto PGNiG posiadające dziś nieporównywalnie większą elastyczność dostaw aniżeli w 2008 r. gdy zawierano pierwszą umowę z Qatargas nie zdecydowałoby się na zakup tak dużej ilości surowca (de facto podwojono import z Bliskiego Wschodu) bez uzyskania satysfakcjonującej ceny.

Ostatnim interesującym elementem komunikatu PGNiG jest wzrost wolumenu gazu odbieranego od Qatargas w latach 2018-20. Nieprzypadkowo w roku 2019 strona polska musi poinformować Gazprom o tym czy przedłuży kontrakt jamalski na dostawy surowca z Rosji. PGNiG najwyraźniej przygotowuje się do rozmów dotyczących tego problemu, a większa ilość surowca z kierunków nierosyjskich zapewne będzie sygnałem, że może obejść się bez dostaw ze wschodu. No chyba, że będą one atrakcyjne cenowo i oferowane w ramach umów krótkoterminowych...